

[Udenrigsministeren.]

Hr. Gert Petersen var inde på Europahæren — trak den gamle krikke ud af stalden, havde jeg nær sagt. Den sidste, der har vendt sig mod denne tanke, er, så vidt jeg har set, præsident Pompidou, men hr. Gert Petersen ved lige så vel som jeg, at vi fra dansk side har sagt — ikke som noget, der er negativt over for EF, men som noget, der er positivt over for NATO — at vi ønsker sikkerhedspolitikken, militærpolitikken, drøftet inden for NATOs rammer. Jeg mener, det er vigtigt at understrege det ikke mindst i øjeblikket. Der er kredse i USA, som ikke er så ivrige for at fastholde det amerikanske engagement i Europa. Når man har den indstilling, som den nuværende regering har, at vi ikke mener, NATO har troværdighed uden et amerikansk engagement, ville det være ejendommeligt, om vi var ivrige efter at drøfte disse spørgsmål, om jeg så må sige i en klub, hvor Amerika ikke deltager.

Hr. Gert Petersen nævnte Genèvekonferencen, hvor de ni EF-lande optrådte som en sammenknyttet blok. Nu kunne hr. Gert Petersen ikke ret godt have fundet et dårligere eksempel. Det, vi har gjort i forbindelse med sikkerhedskonferencen, og som har bevirket, at den er gået så godt, som den hidtil er, eller som i hvert fald har bidraget meget væsentligt til det, er, at de ni EF-lande har drøftet sikkerhedskonferencens emner i fællesskab ud fra det fælles grundlag, vi har i de ni lande, og på nogle punkter har fundet frem til fælles standpunkter. De, der har overværet møderne i Helsingfors, vil kunne bevidne, at de ni EF-lande netop ikke optrådte som en blok. Man optrådte på mange punkter med ret ens standpunkter, men frembragte dem individuelt.

Det emne på sikkerhedskonferencen, som har vakt særlig opmærksomhed, nemlig det emne, der drejer sig om de menneskelige kontakter, om spredning af information over grænserne, og som efter min mening er noget helt væsentligt, hvis vi skal komme af med de kunstige skel ned igennem Europa, var det emne, som Danmark som ordfører præsenterede i Helsingfors. Denne præsentation var ikke en uniformeret EF-præsentation, det var en præsentation, sådan som Danmark ville præsentere dette emne, efter at vi først i kredsen af de ni havde drøftet fælles synspunkter.

Jeg er ikke i tvivl om, at det er en direkte fordel for en konference som sikkerhedskonferencen, at den ikke er domineret af stormagterne i den grad, som den let ville blive, hvis ikke f. eks. en række demokratiske lande i Vesteuropa fandt frem til nogle fælles synspunkter.

Til sidst siger hr. Gert Petersen: nu optræder vi som en blok over for USA. Nu er jeg glad for, at hr. Gert Petersen optræder som USAs forsvarer i denne sag, men det er nu ikke nødvendigt, for i alt, hvad der er sagt om den sag, vil hr. Gert Petersen se, at vi har understreget, at vi ønsker ingen — for nu at bruge det fine udtryk — konfrontation med USA. Der kommer 9 vesteuropæiske lande, der har drøftet nogle spørgsmål vedrørende deres egen identitet, deres egen karakter, og de ønsker nu at tage del i en dialog med USA, men der er ikke tale om nogen blok.

Om de NATO-lande, hvis interesser hr. Gert Petersen også følte sig kaldet til at varetage, nemlig Canada og Norge, kan jeg sige: vi er helt opmærksomme på de problemer, og under de drøftelser, vi nu har i NATO om en NATO-deklaration, der skal bekræfte det atlantiske samarbejde og værdien i det atlantiske samarbejde, vil der blive taget fuldt hensyn til Canadas og Norges interesser.

For at slutte disse få bemærkninger blot følgende: samarbejdet i EF er, som vi sagde, inden vi gik ind, udenrigspolitiske drøftelser. Kan vi finde fælles standpunkter — hvad vi heldigvis kan en gang imellem — kan det kun være en fordel. Selve det at tage del i disse drøftelser giver os større og bedre muligheder for at gøre vores synspunkter gældende. Jeg tror, det er meget værdifuldt at prøve at være med til at skabe en europæisk dialog, så vi kan få den internationale debat mindre domineret og monopoliseret af stormagterne, sådan at der også kan lyde en europæisk røst, navnlig når det kan gøres, uden at vi på nogen måde opgiver vore regelmæssige kontakter med de øvrige nordiske lande.

Jeg vil også understrege endnu en gang, at vi i dette udenrigspolitiske samarbejde har bevaret vor selvstændighed og handlingsfrihed i udenrigspolitisk henseende.

Endelig må jeg måske have lov at sige til hr. Gert Petersen, hvad jeg ved hr. Gert